

фізичної реабілітації пацієнтів з гонартрозами сприяє зменшенню больових відчуттів, збільшенню сили м'язів, покращенню психоемоційного стану, прискоренню процесу одужання, що в свою чергу дозволяє знизити ризик загострень і уражень нових суглобів, уповільнути прогресування захворювання, поліпшити якість життя, а також запобігти інвалідності.

Список літератури:

1. Григор'єва Н.В., Поворознюк В.В., Баннікова Р.О., Юнусова С.В., Паламарчук А.А. Лікувальна фізкультура в комплексному лікуванні остеоартрозу колінних суглобів. Біль. Суглоби. Хребет. 2011;2:132-143.
2. Шуба.В.Й.Остеоартроз: рання діагностика та лікування. Український медичний часопис.2016;1(111) :59-67.
3. Georgiev T, Angelov K. Modifiable risk factors in knee osteoarthritis: treatment implications. Rheumatol Int. 2019;39 (7):1145-1157.
4. Mesci E, Icagasioglu A, Mesci N, Turgut ST. Relation of physical activity level with quality of life, sleep and depression in patients with knee osteoarthritis. North Clin Istanbul. 2015;2(3):215-221.

Тематика: Педагогічні науки

МІЖНАРОДНА АКАДЕМІЧНА МОБІЛЬНІСТЬ: РЕАЛІЇ СУЧАСНОСТІ

Батенєва К.О.

студентка 13Б групи

факультету фінансів та банківської справи

Ковальська Н.А.

канд.філол.наук, старший викладач кафедри

мовної та психолого-педагогічної підготовки,

Одеський національний економічний університет

Сьогодні світ охоплений процесами глобалізації, які передбачають удосконалення якості освіти, впливають на розвиток духовного та економічного потенціалу будь-якої країни. Запровадження положень Болонського процесу зумовлює інтеграцію української системи вищої освіти до Європейського та світового освітнього простору. В епоху глобалізації й інтернаціоналізації вищої освіти важливу роль у процесі вдосконалення сучасної освітньої системи відіграє міжнародна академічна мобільність.

Дослідження процесу академічної мобільності, його основних аспектів та шляхів реалізації розпочалося за кордоном та активно вивчалось завдяки працям зарубіжних учених: У. Тайхлера, Б. Вахтера, І. Ференца, Л. Рамблі, С. Бюргера, Ю. Ланзендорфа та ін. Питанню академічної мобільності присвятили свої наукові розвідки й вітчизняні дослідники: А. Карапетян, Л. Сокурянська, Т. Жижко, Д. Свириденко та ін. Зокрема, А. Карапетян дослідила види та цілі академічної мобільності, здійснила аналіз розвитку академічної мобільності в Україні та нормативної бази забезпечення цього процесу, виділила слабкі сторони та запропонувала шляхи вдосконалення на адміністративному та законодавчому рівнях [2, с. 49].

Розвиток академічної мобільності серед студентів, викладачів і науковців суттєво сприяє покращенню якості освіти, підвищує статус вищого навчального закладу, який приєднався до програми академічної мобільності. Це, у свою чергу, сприяє конкурентоспроможності безпосередніх учасників цього процесу на ринку праці.

За даними дослідження А. Іщенка [1, с. 99], за рівнем залученості до вищої освіти Україна посідає провідне місце серед країн Східної та Центральної Європи. Науковець наголошує, що запорукою якості освіти є розвиток саме академічної мобільності. Академічна мобільність – це інтеграційний процес у сфері освіти, який дає можливість учасникам освітнього процесу брати участь у різноманітних навчальних програмах, обмінюватися досвідом й новими ідеями з іншими навчальними закладами, здійснювати спільні науково-дослідні проекти.

Слід зазначити, що на сучасному етапі розвитку освіти в усіх навчальних закладах України діють Положення про академічну мобільність. Так, в Одеському національному економічному університеті в рамках програм академічної мобільності студенти ОНЕУ мають можливість навчатися за кордоном у вузах-партнерах Німеччини (Університет прикладних наук м. Міттвайда), Польщі (Краківський економічний університет) та Франції (Школа економіки Екс-Марсель м. Марсель; Університет м. Анже).

В Україні порядок організації програм академічної мобільності регулюється Постановою Кабінету Міністрів України «Про затвердження Положення про порядок реалізації права на академічну мобільність» № 579 від 12 серпня 2015 р. [4]. Сутність цього проекту полягає у встановленні єдиного порядку реалізації та проведення програм академічної мобільності серед учасників освітнього процесу у вищих навчальних закладах України. Відповідно виділяють 5 основних видів академічної мобільності:

- 1) внутрішня академічна мобільність;
- 2) міжнародна академічна мобільність;
- 3) групова академічна мобільність;
- 4) індивідуальна академічна мобільність;
- 5) ініціативна академічна мобільність.

Основні цілі академічної мобільності у вищих навчальних закладах полягають у: покращенні якості вищої освіти; підвищенні ефективності наукових досліджень; зростанні конкурентоспроможності випускників на українському та міжнародному ринках праці; збільшенні досвіду та знань учасників програм академічної мобільності; удосконаленні рівня іноземної мови; покращенні знань про культуру, історію та звичаї певної країни; можливості побачити світ.

Наразі велику роль у сфері освіти України відіграє міжнародна співпраця із багатьма закордонними країнами [5, с.21]. Варто зазначити, що зараз система освіти України проходить етап модернізації, це пов'язано з приєднанням України до Болонської конвенції. Тому саме міжнародна (вхідна/вихідна)

мобільність є основним важелем Болонської реформи як шлях інтеграції системи вищої освіти України до світового освітнього простору.

Велика кількість молоді хотіла б навчатися за кордоном, адже це відкриває безліч нових можливостей у майбутньому. Проте це досить дороге задоволення. Та саме міжнародна мобільність надає таку можливість. Міжнародні навчальні програми дозволяють викладачам, дослідникам, студентам безкоштовно навчатися та працювати у різних куточках світу.

Укладання багатосторонніх договорів у галузі освіти та спеціальні освітні програми (зокрема, «Еразмус Мундус», «Темпус», «Сократ», «Жан Моне»), які забезпечують активізацію міжнародної співпраці, сприяють розвитку міжнародної академічної мобільності в Україні [3, с. 21].

Отже, на сучасному етапі модернізації освіти академічна мобільність в Україні знаходиться в стані розвитку та набирає дуже швидких темпів. Стратегічним для вищих навчальних закладів є участь у багатьох спільних освітніх проектах та побудова концепції розвитку міжнародної діяльності. За таких обставин новітні освітні стратегії сприятимуть позитивним змінам та вдосконаленню навчального процесу. Необхідно надалі досліджувати міжнародний діалог України та країн Європейського Союзу, широко розповсюджувати результати аналізу накопиченого досвіду під час організації та проведення семінарів, тренінгів, конференцій задля активізації міжнародної діяльності українських університетів. Це зробить можливим не тільки отримання доступу до сучасних технологій та методик у навчальній сфері, підвищення своєї конкурентоспроможності, але й надасть можливість стати повноправними членами світового науково-освітнього товариства.

Список літератури:

1. Іщенко А.Ю. Глобальні тенденції і проблем розвитку розвитку освіти: перспективи для України / А. Ю. Іщенко // Стратегічні пріоритети. – 2014. – №4(33). – С. 98-102.
2. Карапетян А.О. Підвищення академічної мобільності як стратегічне завдання державної політики в сфері освіти / А. О. Карапетян // Аспекти

публічного управління. – 2015. – №1-2. – С. 48-55. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/aplup_2015_1-2_8 (дата звернення: 25.11.2019).

3. Мирончук Н.М. Академічна мобільність як фактор інтеграції України у світовий освітній простір // Модернізація вищої освіти в Україні та за кордоном: зб. наук. праць / за ред. проф. С. С. Вітвицької, доц. Н. М. Мирончук. – Житомир: Вид-во ЖДУ ім. І. Франка, 2014. – С. 20-24.

4. Про затвердження Порядку реалізації права на академічну мобільність: проект постанови Кабінету Міністрів України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.kmu.gov.ua/npas/248409199> (дата звернення: 26.11.2019).

5. Самойленко Н.Б. Роль міжнародних освітніх програм в Україні у забезпеченні якості підготовки фахівців із вищою гуманітарною освітою / Н. Б. Самойленко // Наукові праці [Чорноморського державного університету імені Петра Могили комплексу «Києво-Могилянська академія»]. Сер.: Педагогіка. – 2012. – Т. 199. – Вип. 187. – С. 21-27.

Тематика: Педагогічні науки

ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ У ПРОФЕСІЙНОМУ РОЗВИТКУ ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ

Бацула Наталія Володимирівна

аспірантка кафедри креативної педагогіки та інтелектуальної власності
Української інженерно – педагогічної академії, вчитель початкових класів
Харківської гімназії № 152 Харківської міської ради Харківської області м.

Харків, Україна baculanata@i.ua